

vimaorthodoxias.gr

Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος: Αυτή είναι η πραγματική μετάνοια

Newsroom

4–5 Minuten

[ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ:](#) Μετάνοια

σημαίνει ανανέωση του βαπτίσματος.

Μετάνοια σημαίνει συμφωνία με τον Θεό για

νέα ζωή. Μετάνοια σημαίνει σκέψη

αυτοκατακρίσεως, αμεριμνησία για όλα τα

άλλα και μέριμνα για την σωτηρία του εαυτού

μας.

Μετάνοια σημαίνει θυγατέρα της ελπίδας και

αποκήρυξη της απελπισίας. Μετάνοια σημαίνει

συμφιλίωση με τον Κύριο, με έργα αρετής

αντίθετα προς τα παραπτώματά μας. Μετάνοια

σημαίνει καθαρισμός της συνειδήσεως. Μετάνοια

σημαίνει θεληματική υπομονή όλων των
θλιβερών πραγμάτων.

Δεν είναι δυνατόν σ' εμάς που πέσαμε στον
λάκκο των ανομιών, να ανελκυσθούμε από εκεί,
εάν δεν καταδυθούμε στην άβυσσο της
ταπεινώσεως των μετανοούντων.

Όσοι πέσαμε, ας πολεμήσουμε προπάντων τον
δαίμονα της λύπης. Διότι αυτός έρχεται δίπλα μας
την ώρα της προσευχής, μας ενθυμίζει την
προηγούμενη παρρησία μας και προσπαθεί να
αχρηστεύσει την προσευχή μας.

Όσο είναι ακόμη πρόσφατο και ζεστό το τραύμα,
τόσο και ευκολότερα θεραπεύεται. Ενώ τα
τραύματα που χρόνισαν, σαν παραμελημένα και
αποσκληρυμένα, δύσκολα θεραπεύονται, και
χρειάζονται για να γιατρευθούν πολύ κόπο και
νυστέρι και ξυράφι και το εδώ πυρ των
καυτηριασμών (δηλαδή το πυρ των εδώ θλίψεων,
εν αντιθέσει με το μελλοντικό πυρ της κολάσεως).

Πολλά ψυχικά τραύματα που χρόνισαν είναι
ανίατα. Στον Θεό όμως όλα είναι δυνατά.

Πριν από την πτώση οι δαίμονες αποκαλούν τον
Θεό φιλόανθρωπο. Μετά όμως από την πτώση τον

αποκαλούν σκληρό.

Εάν μετά από τη μεγάλη σου πτώση πέσεις και σε κάποιο μικρό αμάρτημα και σου πει ο λογισμός, «είθε να μην έπεφτες σ' εκείνο το μεγάλο, τούτο το μικρό δεν είναι τίποτε το σπουδαίο», μη τον παραδεχθείς αυτόν τον λογισμό. (Και τα μικρά πράγματα έχουν την σημασία τους.) Πολλές φορές μάλιστα μερικά μικρά δώρα καταπράϋναν τον μεγάλο θυμό του δικαστή.

Όποιος πραγματικά εξοφλεί αμαρτίες, την ημέρα που δεν πένθησε τη θεωρεί χαμένη, έστω και αν έπραξε κατ' αυτήν μερικά άλλα καλά έργα.

Όποιος θρηνεί τον εαυτό του, δεν βλέπει τον θρήνο ή την πτώση ή την επίπληξη του άλλου.

Απόδειξη ότι έσβησε το χρέος των αμαρτιών μας είναι το να θεωρούμε πάντοτε χρεώστη τον εαυτό μας.

Τίποτε δεν υπάρχει ίσο ή ανώτερο από τους οίκτιρμούς του Θεού. Γι' αυτό όποιος απελπίζεται, σφάζει ο ίδιος τον εαυτό του.

Σημείο της πραγματικής και επιμελούς μετάνοιας είναι το να θεωρούμε τον εαυτό μας άξιο για όλες

τις θλίψεις που μας συμβαίνουν –τις ορατές (που προέρχονται από τα πράγματα και από τους ανθρώπους) και τις αόρατες (που προέρχονται από τους δαίμονες)– και για πολύ περισσότερες.

Ο Μωυσής, αφού αξιώθηκε να δει τον Θεό στην βάτο, επέστρεψε πάλι στην Αίγυπτο, η οποία υποδηλώνει το πνευματικό σκότος, και ίσως υποχρεώθηκε να κατασκευάζει πλίνθους στον Φαραώ, ο οποίος υποδηλώνει τον διάβολο. Πλην όμως πάλι ανέβηκε στην βάτο, και όχι μόνο σ' αυτήν, αλλά και στο όρος Σινά (το οποίο υποδηλώνει τα ύψη των αρετών). Όποιος εννόησε το παράδειγμα, ποτέ δεν θα απελπισθεί για τη σωτηρία του. Πτώχευσε και ο μέγας Ιώβ, αλλ' έπειτα απέκτησε διπλάσιο πλούτο.

Πρόσεχε! Πρόσεχε καλά! Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να επιστρέψουμε από τον ίδιο δρόμο που πλανηθήκαμε, αλλά από άλλον συντομότερο (από τον δρόμο δηλαδή της ταπεινώσεως).

Είδα δυο που βάδιζαν (προς τον Θεό) με όμοιο τρόπο και στον ίδιο καιρό. Ο ένας ήταν ηλικιωμένος και με περισσότερους ασκητικούς

κόπους. Ο άλλος ήταν ένας νεαρός μαθητής, και «προέδραμε τάχιον» (= έτρεξε γρηγορότερα) από τον ηλικιωμένο, και «ήλθε πρώτος εις το μνημείον» (Ιω. 20:4) της ταπεινώσεως.

Εσύ που μετανόησες, ανέβηκες στην πέμπτη βαθμίδα. Καθάρισες με τη μετάνοια τις πέντε αισθήσεις και με την εκούσια τιμωρία και κόλαση γλύτωσες την ακούσια.

*Από το βιβλίο: Ιωάννου του Σινάϊτου, ΚΛΙΜΑΞ.
Έκδ. Ι. Μ. Παρακλήτου 1978. Λόγος πέμπτος,
Περί μετανοίας, σελ. 115 (αποσπάσματα).*